

Sygn. akt: X C 272/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Maria Żuchowska
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2022 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T. kwotę 559,65 zł (pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 marca 2021 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

sygn. akt X C 272/22 upr

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w T. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 559,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 marca 2021 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 15 stycznia 2021 r. miała miejsce kolizja drogowa w której uszkodzony został pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność S. R.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego z (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia i wypłaciła kwotę 2.841,30 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego. Powódka wskazała, iż na skutek cesji wierzytelności wstąpiła w prawa poszkodowanego. Podawała, że domaga się kwoty 559,65 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego przez okres likwidacji szkody, tj. 35 dni. Pozwana uznała za zasadny 30 dniowy okres najmu ze stawką dobową najmu 95 zł netto przez 3 dni i 75 zł netto przez 27 dni.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 11 stycznia 2022 r. tut. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia co do zasady i co do wysokości. Podniosła, iż w toku postępowania

likwidacyjnego przyznała odszkodowanie w kwocie 2.841,30 zł. Wskazała, że dokonała weryfikacji dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego do kwoty 116,85 zł brutto za pierwsze 3 dni najmu, a za pozostałe 27 dni do kwoty 92,25 zł brutto. Zaznaczyła, iż żądanie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres pozostałych 5 dni jest nieuzasadnione i nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z powstałą szkodą. Nadto stawka dobowa zastosowana przez powódkę jest zawyżona i nie występuje powszechnie na lokalnym rynku. Pozwana również podniosła, iż żądanie powódki zasądzenia odsetek w sposób wskazany w pozwie jest bezpodstawne, ponieważ odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 stycznia 2021 r. miała miejsce kolizja drogowa w której uszkodzony został pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność S. R.. Sprawca zdarzenia miał zawartą umowę ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego z (...) Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W.. Poszkodowany w tym samym dniu zgłosił ubezpieczycielowi szkodę.

Okoliczności bezsporne

Wskutek kolizji uszkodzony pojazd nie był jezdny. Ubezpieczyciel przekazał informację poszkodowanemu o stawce dobowej najmu pojazdu zastępczego w klasie tożsamej do klasy pojazdu uszkodzonego, tj. klasa C, która wynosiła od 1 do 7 dnia najmu - 95 zł, zaś powyżej 7 dni - 75 zł. Poszkodowany S. R. potrzebował pojazdu i w dniu 15 stycznia 2021 r. zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego za stawkę 95 zł netto za pierwsze 7 dni najmu pojazdu, a przez kolejne 28 dni za stawkę 75 zł netto za każdy dzień najmu. Poszkodowany korzystał z najmu pojazdu od dnia 15 stycznia 2021 r. do dnia 19 lutego 2021 r. Za wynajem pojazdu wystawiono fakturę VAT na kwotę 3.400,95 zł brutto.

Okoliczności bezsporne a nadto dowód: umowa najmu pojazdu k. 17v-18; faktura k. 18v; oferta pozwanej k. 51 – 56;

W dniu 8 lutego 2021 r. pełnomocnik poszkodowanego - (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w T. - otrzymał kosztorys naprawy pojazdu od (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w wyniku przeprowadzonych drugich oględzin, uwzględniających pozostałe uszkodzone części pojazdu. Poszkodowany zabrał uszkodzony pojazd do innego warsztatu samochodowego. Po wykonaniu naprawy wynajęty pojazd został zwrócony w dniu 19 lutego 2021 r.

(Dowód: zeznania świadka S. R. na piśmie k. 123 – 125; zeznania świadka M. S. na piśmie k. 146)

W dniu 19 lutego 2021 r. S. R. zawarł z W..pl (...). z o.o. S.K.A. z siedzibą w T. umowę cesji wierzytelności – prawa do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego z tytułu szkody powstałej w dniu 15 stycznia 2021 r.

Okoliczności bezsporne a nadto dowód: umowa cesji z załącznikami k. 19v – 20

(...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. uznało swoją odpowiedzialność z tytułu najmu pojazdu zastępczego i wypłaciło odszkodowanie w łącznej kwocie 2.841,30 zł.

bezporne oraz dowód: decyzja k. 14v-16; potwierdzenie wykonania przelewu k. 16v-17; wezwanie do zapłaty k. 19

Do chwili obecnej pozwana nie uiściła roszczonej przez powódkę pozostałej kwoty odszkodowania

Okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz zeznań świadków na piśmie S. R. i M. S..

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również zeznania świadka S. R. i M. S. na piśmie. Sąd w całości przyznał im walor wiarygodności, albowiem zeznania te były wyczerpujące i rzeczowe oraz korespondowały z zebraniem materiałem dowodowym sprawy. Z zeznań S. R. wynikało, że pierwszy kosztorys był zaniżony, więc konieczne było wstrzymanie się z naprawą do czasu przeprowadzenia kolejnych oględzin i kolejnego kosztorysu, uwzględniającego wszystkie uszkodzenia.

Niewiele wniosły do sprawy zeznania świadka W. R. albowiem świadek nie ma wiedzy na temat kolizji drogowej i postępowania likwidacyjnego, a tym samym najmu pojazdu zastępczego. Sprawami tymi zajmował się syn W. S. R..

Powyższy stan faktyczny był w znacznej mierze bezsporny między stronami. Istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy prawidłowe jest żądanie przez powódkę zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od dnia 15 stycznia 2021 r. do dnia 19 lutego 2021 r. we wskazanych w fakturze VAT stawkach dobowych.

W myśl art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, przy czym nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Nie wszystkie jednak wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, jako że istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów, wynikający z art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i 826 § 1 k.c. Na dłużniku ciąży w związku z tym powinność zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być zatem – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony, za okres między dniem zniszczenia a dniem, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż do zapłaty odszkodowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 roku, IV CK 672/03; uchwała Składu Siedmiu Sędziów z 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11). Zasadą wynikającą z art. 361 § 1 i 2 k.c. jest bowiem to, że zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić poszkodowanemu całą, wydatkowaną na ten cel kwotę z tym, że w przypadku podatnika podatku VAT - bez uwzględnienia jego wartości (uchwała Sądu Najwyższego z 17 maja 2007 roku, III CZP 150/06).

Po analizie materiału dowodowego, Sąd stwierdził, iż niniejsze powództwo podlega uwzględnieniu. Powódka domagała się zwrotu kosztów najmu pojazdu za okres od dnia 15 stycznia 2021 r. do dnia 19 lutego 2021 r., wskazując, że był to niezbędny czas najmu, pozostający w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Przez czas refundacji kosztów najmu samochodu zastępczego należy rozumieć okres czasu istnienia związku przyczynowego pomiędzy niemożnością korzystania z uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu mechanicznego a odpłatnym korzystaniem z pojazdu zastępczego. Pamiętać jednak należy, że nie można w kwestii terminu najmu pojazdu zastępczego kierować się wyłącznie tzw. technologicznym czasem naprawy pojazdu w przypadku, gdy pojazd np. faktycznie przebywał w zakładzie naprawczym dłużej z uwag na czas oczekiwania na części. Poszkodowanemu przysługuje więc zwrot kosztów najmu pojazdu za okres od dnia uszkodzenia pojazdu do dnia jego naprawy (do dnia, w którym poszkodowany mógł odebrać pojazd, a pojazd był już sprawny).

Biorąc powyższe pod rozwagę, wskazać trzeba, że to na powódce spoczywał zgodnie z art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu wykazania twierdzeń, na które się powołuje, a więc twierdzeń odnośnie zasadności 35 dniowego okresu wynajmu pojazdu zastępczego. Zdaniem Sądu powódka wykazała okoliczności, które potwierdzałyby tak długi

okres najmu. Na potwierdzenie tej tezy powódka przedstawiła fakturę oraz dokumenty szkodowe. Naprawa pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) rozpoczęła się dopiero po otrzymaniu pełnego kosztorysu pojazdu. Wynajęty pojazd zastępczy został zwrócony zaraz po dokonanej naprawie w dniu 19 lutego 2021 r. Zdaniem Sądu ubezpieczyciel podczas postępowania likwidacyjnego zwlekał z dokonaniem oględzin, a tym samym z dokonaniem wnikliwej i szybkiej oceny szkody, która uwzględniała wszystkie uszkodzenia pojazdu wskutek zdarzenia z dnia 15 stycznia 2021 r. Za powyższe zachowanie poszkodowany nie może brać odpowiedzialności. Wobec takiego materiału dowodowego, Sąd uznał, że adekwatny czas najmu pojazdu zastępczego wynosił 35 dni. W ocenie Sądu pozwany skutecznie nie podważył zasadności tego okresu ani nie wykazał, że zasadny okres najmu wynosił wyłącznie 30 dni .

Przechodząc do zarzutu pozwanej dotyczącego stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego, Sąd uznał go również za chybiony. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że powódka zawierając umowę najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanym zastosowała rabaty, które obejmowały stawkę dobową za najem pojazdu klasy tożsamej z klasą pojazdu uszkodzonego, tj. klasą C pojazdu, zgodnie z przesłaną informacją od ubezpieczyciela. Z ww. informacji bezspornie wynika, że stawka dobową za pojazd klasy C od 1 do 7 dnia najmu wynosi kwotę 95 zł, zaś powyżej 7 dni stawkę 75 zł. Wobec powyższego należałoby uznać, że od 1 do 7 dnia najmu stawka zaproponowana przez ubezpieczyciela wynosi kwotę 95 zł netto za dzień najmu, a za każdy następny dzień następujący po 7 dniu najmu kwotę 75 zł netto aż do dnia zwrotu pojazdu. W tym miejscu należy wskazać, że pozwana w toku postępowania sądowego nie wytłumaczyła dostatecznie dlaczego zastosowała stawkę 95 zł netto za dzień najmu tylko przez okres pierwszych 3 dni najmu. Zdaniem Sądu ubezpieczyciel bezzasadnie obniżył wysokość stawki dziennej od 4 do 7 dnia najmu w stosunku do stawek przyjętych w oficjalnym cenniku (tak dokumentacja w aktach).

Z uwagi na powyższe ustalenia dotyczące zarówno okresu jak i wysokości zastosowanych stawek oraz niską wartość przedmiotu sporu, na mocy art. 505⁷§2kpc pominięto wnioskowany przez stronę powodową dowód z opinii biegłego.

Skoro zatem skutkiem zdarzenia drogowego z udziałem poszkodowanego jest powstanie u niego uszczerbku majątkowego w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego, to ubezpieczyciel w braku wykazania okoliczności przeciwnych i podważających twierdzenia uprawnionego do występowania z powództwem, jest obowiązany pokryć ich koszt, jako koszt zwykłego następstwa szkody komunikacyjnej.

W toku sprawy ustalono, że pozwana wypłaciła odszkodowanie w łącznej kwocie 2.841,30 zł, podczas gdy koszt najmu wyniósł 3400,95 zł.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd uznając powództwo za zasadne w całości zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 559,65 zł, o czym orzekł w pkt I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Zarzuty pozwanej co do braku podstaw do zasądzenia odsetek od daty wskazanej w pozwie Sąd uznał za chybione. Zgodnie z treścią art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152 ze zm.), zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Wobec powyższego należało uznać, że od dnia następnego po upływie 30 dni od daty wezwania do zapłaty pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą odszkodowania.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji wyroku, zgodnie z art. 98 k.p.c. W niniejszej sprawie powódka jest stroną wygrywającą postępowanie, więc to pozwana winna zwrócić powódce poniesione przez nią koszty procesu. Do niezbędnych kosztów postępowania poniesionych przez powódkę należy zaliczyć koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 270 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę sądową od pozwu w kwocie 100 zł. Łączne koszty procesu wyniosły zatem 387 zł.